

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter centrum-demokraternes opfattelse har radiorådet ikke siden vedtagelsen af loven i 1973 på tilfredsstillende måde løst den vigtige opgave at sikre alsidighed i Danmarks Radios programudbud.

I den tid, radiorådet har fungeret efter de nye regler, er der rejst en lang række klager. Radiorådet har i overvejende grad afvist disse klager eller undladt at sikre, at klagerne fik følger for programvirksomheden.

De fremsatte klager over manglende respekt for lovens bestemmelser om alsidighed har væsentligst berørt følgende forhold:

1) Udsendelser, der skulle tjene til belysning af kontroversielle samfundsspørgsmål, har ikke været neutrale, men har favoriseret visse holdninger og nedvurderet andre. Det er sket ved

- a) udtalelser fra de ansvarlige medarbejdere i udsendelsen, hvorved de har tilkendegivet personlig sympati eller antipati,
- b) ensidig udvælgelse af emneområder, som kun vedrører minoriteter,
- c) ensidig udvælgelse af medvirkende, hvorved der er sket en favorisering af bestemte holdninger og synspunkter, samt
- d) ensidig udvælgelse af kunstneriske indslag (sketch, viser, musik), hvorved bestemte holdninger er understreget og fremhævet.

2) Klager over, at minoriteter bliver favoriseret.

3) Klager over, at foreninger, repræsenterende talstærke grupper, kun opnår beskeden dækning af aktiviteter, selv hvor det drejer sig om arrangementer med betydelig offentlig interesse.

4) Klager over, at specielt udsendelser for børn og unge får et tilsnit, så de må formodes at sigte imod en ændring af lytteres og seeres holdning. Det gælder forholdet mellem børn og forældre, børn og myndigheder, børn og skole, unge og deres arbejdsplads, forholdet til nationen, kongehuset, militæret, politiet m. m.

Anvendelsen af et forsimplet, tarveligt sprog er kritiseret i den forbindelse, undertiden som udtryk for bevidste bestræbelser for at »lave børn om«.

5) Klager over, at personer, firmaer og institutioner angribes i Danmarks Radios udsendelser, uden at der gives de angrebne mulighed for på lige fod med angriberne at fremføre deres forsvar.

De fremførte klager er oftest afvist af radiorådet med betydeligt flertal. Efter centrum-demokraternes opfattelse skyldes det bl. a., at lovens bestemmelser ikke med fornøden klarhed fastslår, hvorledes kravet om alsidighed i programudbudet skal forstås.

Debatterne i radiorådet har udvist store meningsforskelle med hensyn til betydningen af lovens alsidighedsbegreb.

Det er således hævdet, at kravene i første række skulle sikre, at ingen meninger skulle kunne holdes ude fra Danmarks Radios udsendelser.

Andre har endog ment, at Danmarks Radio havde en særlig forpligtelse til at »modvirke, hvad man betegner som en ensidig fremstilling i den borgerlige presse, der dominerer her i landet.«

Atter andre har ment, at en ensidig politisk »forkyndelse«, f. eks. P4s ungdomsprogrammer søndag aften, var tilladelig under hensyn til, at en kristelig »forkyndelse« fandt sted hver søndag formiddag.

Der har endvidere været uklarhed med hensyn til betegnelsen »programudvalget«. Det er gjort gældende, at en venstreorienteret politisk udsendelse, f. eks. den 15. januar 1980, skulle være lovlig, såfremt en udsendelse med modstående tendenser bliver bragt den 14. januar 1981 – altså inden udløbet af et år.

Centrum-demokraterne finder, at radiorådets tilsynspligt som fastsat i lovens § 9, stk. 1, 1. pkt., umuliggøres med den omtalte uklarhed. Herunder bemærkes, at loven jo har henlagt til rådet selv at fastsætte nærmere regler for udsendelsernes alsidighed (§ 9, stk. 1).

Det bemærkes, at lovforslaget for så vidt angår § 1, nr. 2-7 og nr. 9, er en genfremsættelse af et senest i folketingsåret 1979-80 (2. samling) fremsat